

Но не стига само да знаемъ, че наука-та е полезна. Тукъ трѣбва да ся знае, и какъ ся добива таѣ наукъ. Трѣбва да знаемъ какво да вършимъ, защо да го вършимъ, и какъ да го вършимъ. Трѣбва да знаеме, *какъ да ся учимъ*. Това е важно питаніе, едно отъ най-важни-тъ по тоя прѣдмѣтъ. Прѣпятствія-та въ ученіе-то сѣ много и твърдѣ досадителни, даже и кога-то ученикъ-тъ нѣма никоѣн другъ работъ, никои грижи, никакъвъ товаръ да го смущава. Тѣзи мѣчнотіи и прѣпятствія младежъ-тъ ще намѣри на свѣко мѣсто, и въ свѣко обстоятелство, у дома, както и въ далечно мѣсто, въ едно училище, както и въ друго, кога-то е богатъ, както и ако да бѣ сиромахъ.

Всѣки младежъ, особено всѣки ученикъ трѣбва да знае, че никои не може да слѣдва ученіе-то безъ да има прѣпятствія и отъ вътрѣ и отъ вънъ. Той трѣбва добръ да мисли врѣхъ това; не бива да е измаменъ, като смѣта, че всичко ще е гладко, и безпрѣпятственно, защо-то не ще бѣде така. Всички, кои-то сѣ минѣли по тоя чѣтъ свидѣлствувать, че той е кривъ и доста трѣнливъ. Но по-добръ, че е тѣй защо-то трѣбва да знаемъ, че всичкій ни дѣятеленъ животъ ще е пѣленъ съ смущенія и бѣркотіи, почти всякой часъ отъ живота ни ще е съдруженъ съ прѣпятствія въ занятіе-то ни. А кога-то това ще е тѣй, то е необходима нужда още отъ младость да ся учимъ на прѣпятствія и мѣчнотіи, да обучавами умъ-тъ си на тѣхъ за да можемъ послѣ да имъ ся противимъ. Умъ-тъ трѣбува да ся навикнува на прѣпятствія, кои-то да го отклоняватъ отъ работъ-тъ му, и пакъ да ся връща на сѣщъ-тъ работъ, отъ коѣ-то бѣ отвлеченъ, и изведнажъ да почне реда на дѣйствианія-та си, въ кои-то бѣ занятъ. До дѣ-то единъ